

دست گذاری برای دریافت روح القدس یعنی

چه؟

تعمید روح القدس چیزی بود که کلیساهای اولیه نسبتاً به آن عمل می‌کردند. و براحتی به افراد گفته می‌شد که در روح دعا کنند (یهودا ۱: ۲۰). اما کلیساهای اولیه با ایماندارانی روبرو می‌شدند که هنوز عطای روح القدس را دریافت نکرده بودند و تعمید ایشان در روح از اهمیت ویژه و بالایی برخوردار بود. برای اهمیت از این موضوع می‌توانیم به کتاب اعمال ۸: ۱۴-۱۷ مراجعه کنیم که رسولان برای دریافت روح القدس برای ایمانداران سامری بر ایشان دست گذاشته و برای آنها دعا کردند تا روح القدس را بیابند.

هدف از تعمید روح القدس برای دریافت قدرت از بالا می‌باشد. خون مسیح آمرزش گناهان را به ارمغان آورد اما تعمید در روح موضوعی کاملاً متفاوت است.

همه مسیحیان ایمان دارند که روح القدس در وجود هر کسی که به عیسی ایمان آورد، حضور دارد (رومیان ۸: ۹؛ افسسیان ۴: ۳۰). بسیاری از مسیحیان همچنین معتقدند که ما روح القدس را در تعمید آب و شام خداوند به طریقی خاص دریافت می‌کنیم (اول قرنطیان ۱۰: ۲-۴، ۱۲: ۱۳؛ تیطس ۳: ۵). برخی دیگر نیز معتقدند که روح القدس می‌تواند به شکلی خاص و برای خدمتی خاص همچون خدمت شبانی، شماسی یا بشارت (اعمال ۶: ۶، ۱۳: ۲-۳؛ اول تیموتائوس ۴: ۱۴؛ دوم تیموتائوس ۱: ۶)، یا برای دریافت قدرت مضاعف و تشویق و دلگرم شدن عطا شود (اعمال ۴: ۳۱).

در کلیسای اولیه این باور وجود داشت که هنگامی که رهبران کلیسا به شکلی که در اعمال ۸: ۱۴-۱۷ توصیف شده، بر مسیحان دیگر دست می‌گذارند، آنان به طریقی خاص قدرت و عطایای روحانی را دریافت می‌کنند. کلیسای اولیه بر این باور بود که این تجربه، تجربه‌ای مجزا از ایمان آوردن و تعمید آب بود. در چندین قرن اول تاریخ کلیسا، این دیدگاه در کلیسا دیدگاه غالب بود. پس در می‌یابیم که تعمید روح القدس یک وعده از طرف عیسی مسیح خداوند می‌باشد نه یک حکم.

با وجود این، در طی قرون بعدی تاریخ کلیسا، بسیاری از مسیحیان قدرت خاص یا عطایای ویژه روح را به شکلی که در اول قرنطیان ۱۲: ۱۷-۱۱ توصیف شده، دیگر در زندگی شان تجربه نمی‌کردند. برای مثال، بسیاری شفای فردی بیمار را بر اثر قدرت الهی هرگز مشاهده نکردند. به تدریج برخی این نظر را مطرح کردند که خدا این قوت خاص و عطایای ویژه را منحصرأ به کلیسای اولیه داده بود. در حال حاضر، برخی از مسیحیان معتقدند که بسیاری از این عطایا امروزه دیگر در کلیسا وجود ندارد. این گروه به اول قرنطیان ۱۳: ۸-۱۰ اشاره می‌کنند که در آنها پولس می‌گوید هنگامی که کامل آید، نبوت‌ها، زبانها و علم، نیست خواهد شد. این مسیحیان اعتقاد دارند که منظور از آمدن «کامل» تکمیل شدن متن عهد جدید است که حدود یکصد سال پس از مصلوب شدن مسیح، به شکل کامل به نگارش در آمد.

اما بسیاری دیگر از مسیحیان بر این عقیده‌اند که امروز نیز عطایا در دسترس ما هستند؛ و علاوه بر این، ادعا می‌کنند که آنان خودشان این عطایا را تجربه کرده‌اند. آنان معتقدند که در اول قرنطیان ۱۳: ۸-۱۰، پولس به زمان آینده اشاره می‌کند، یعنی زمانیکه ما عیسی را روبرو ببینیم (اول قرنطیان ۱۳: ۱۲). آنان خاطر نشان می‌سازند که در طول کل تاریخ کلیسا، قدرت روح القدس و عطایای آن در زمانها و در

مکانهای مختلف ظاهر شده است. در واقع از ابتدای قرن بیستم، عطایا و قدرت روح القدس به شکل فزاینده‌ای دیده شده است. این مسیحیان به وعده‌های بزرگی استناد می‌کنند که در مرقس ۱۶: ۱۷-۱۸، یوحنا ۱۴: ۱۲ و اعمال ۲: ۱۷-۱۸ وجود دارد و در آنها به آیات و عطایای خاصی که ویژه ایمانداران است اشاره شده است.

اگر عطای روح القدس بعد از ایمان به مسیح و نجات دریافت می‌گردد دیگر چه نیازی به دست گذاری برای دریافت روح القدس می‌باشد؟

در کتاب مقدس ما به بخشهایی برخورد می‌کنیم که افراد کاملاً به مسیح ایمان آورده بودند اما تا زمانیکه بر آنها دست گذاشته نشده و برای ایشان دعا نشده بود به ایشان روح القدس عطا نگردیده است. “از آنان پرسید: « آیا وقتی ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟» آنها در پاسخ گفتند: « خیر، ما حتی خبر هم نداشتیم که روح القدسی وجود دارد.» (اعمال ۱۹: ۲). در واقع آنها ایمان داشتند اما روح القدس را دریافت نکرده بودند. اما در آیه ۶ به ما گفته می‌شود: “ و هنگامیکه پولس بر سر آنان دست نهاد روح القدس بر آنان نازل شد و به زبانها صحبت کرده و نبوت می‌نمودند.” در کتاب اعمال ۸: ۱۶ نیز به مورد دیگری در این زمینه برخورد می‌کنیم، آنها در نام مسیح تعمید گرفته بودند اما روح القدس را هنوز دریافت نکرده بودند. اما در آیه ۱۷ می‌بینیم که پس از اینکه پطرس و یوحنا بر آنها دست گذاشته و دعا می‌کنند ایشان روح القدس را دریافت می‌کنند.

منبع: رازگاه